

VERDRAAIING VAN DE REALITEIT IS EEN RUSSISCHE KUNSTVORM

Door Victor A.C. Remouchamps. Luitenant-kolonel der Artillerie (b.d.)

Militair en politiek analist

12 september 2016

Inleiding

In het artikel, "Schurkenstaat of niet" wordt vastgesteld dat *Rusland is afgezakt naar het niveau van een schijndemocratie, omdat de Volksvertegenwoordiging, net als tijdens de Sovjet Unie periode, een schuilplaats is geworden van meelopers met corrupte, zichzelf verrijkende oligarchen die zonder enig protest de een na de andere wet klakkeloos aannemen, die door Putin aan het zogenaamde "parlement" wordt voorgelegd.....Met de weliswaar op het westerse model van een democratie geënte omschrijving van een schurkenstaat als yardstick, kan de lezer zelf de vraag beantwoorden of het Westen Rusland wel of niet moet beschouwen en behandelen als een schurkenstaat.....*

President Obama vertoonde tijdens de G-20 in Hangzhou een schaarser wordende driestheid, toen hij na een bespreking met president Poetin de wereldpers meedeelde dat Poetin gezorgd heeft voor een "voortdurende en permanente vertrouwenscrisis". Jammer dat hij niet eerst zijn eigen activiteiten onder het vergrootglas had gelegd.

Mijn waarheid is de enige echte Waarheid

- De Kremlin-leider heeft geen enkele moeite met het verzinnen van nieuwe leugens om zijn gedrag te rechtvaardigen. Voorbeelden zijn er te over.

De *geen Russische troepen op de Krim* - verklaring in de weken voor de geforceerde annexatie van het schiereiland. Een paar maanden later paste hij die verklaring schaamteloos aan door te stellen dat "er natuurlijk ook een verwaarloosbaar aantal Russische militairen bij de annexatie een rol heeft gespeeld."

- De *democratische keuze* van de – overwegend Russisch-georiënteerde - bevolking van de Krim. Hij benadrukte dat die bevolking middels een referendum de wens kenbaar had gemaakt zich te willen aansluiten bij de

Russische Federatie.

- Waarnemers bevestigden dat de uitkomst al bij voorbaat vaststond. Het resultaat bevestigde hun observatie: 98% stemde voor, maar 20% van de bevolking – het Tataarse deel – was uitgesloten van deelname. De uitspraak: *"In overeenstemming met het internationale recht"* was niet alleen lachwekkend, maar ook een belediging voor de term democratie. Een *déjà vu* Sovjet scenario.

- "Geen Russische militair in de, en geen Kremlin-steun aan de rebellen, in de proxy republieken LPR en DPR". Geen mens op de wereld die dat ooit heeft geloofd. Of die mens moet een goedgegelovige ruggengraatloze westerse politicus zijn geweest.

- "MH-17 is absoluut niet neergeschoten door een Russische grond-lucht raket".

Argumenten:

- Geen enkele Russische militair is op Oekraïens grondgebied;

- “Bewijzen” bevestigen dat een Oekraïens luchtverdedigingssysteem het verkeersvliegtuig heeft neergeschoten. Maar de afgelopen jaren is telkenmale aangetoond dat in die periode wel Russische militairen in het oosten van Oekraïne aanwezig waren. Bovendien is vastgesteld dat Oekraïne niet over de zoekkop beschikt waarmee de MH17 werd neergeschoten.¹
 - *Rusland valt alleen IS-doelen aan.* Bewezen en bevestigd is dat Russische luchtplatformen alle opstellingen van elke groepering aanvallen, die een bedreiging vormt voor het voortbestaan van het bewind van Bashar Al Assad en een mogelijke bedreiging is voor het handhaven van de Russische positie in het gebied van de Middellandse Zee.
 - In het dispuut met Japan over de eilandengroep in de “Northern Territories” (De Kurrill eilanden) verklaarde Poetin, dat Rusland niet zou onderhandelen over “territoria”.
 - Door die uitspraak bevestigde hij dat de eilanden *Shikotan* en de *Habomai* eilanden - in tegenstelling tot de bepalingen vastgelegd in de *Soviet-Japanese Joint Declaration* van 1956 - volgens hem wel onderdeel waren van de Kurrill-eilanden. Grootmoedig verklaarde hij, dat er natuurlijk over de teruggave aan Japan kon worden gesproken, mits Japan:
 - Instemt met de Russische acties op Oekraïens territorir;
 - Ruslands aanspraken op het gehele grondgebied van de voormalige Sovjet Unie onderschrijft;
 - Het Veiligheidsverdrag met de USA zou herzien.

Groeien Scheurtjes in het fundament uit tot breuklijnen?

Of Rusland wel of niet als een schurkenstaat gekwalificeerd kan en moet worden, is een vraag die niet aan “*Youri en Anastasia gesteld moet wordeneen antwoord zal door de dreiging van een verraad- of lasteraanklacht uitblijven of ontkenkend zijn...*”.

Protestdemonstraties boeren

Ondanks het feit dat Rusland een van de grootste gas- en olievoorraden ter wereld bezit, lijkt de situatie op die van een ander land dat rijk is aan fossiele brandstoffen nl. Iran. Het Russische volk is straatarm. Miljoenen huishoudens op het platteland moeten hun huizen nog met hout verwarmen. Voor de meeste mensen lijkt de

aansluiting op een gasleidingnet een vrijwel onbereikbare droom. Daarentegen beschikken die huishoudens wel over een kijk- en luisterscherm met *rond de klok* berichten dat Amerika en hun westerse meelopers verantwoordelijk zijn voor hun ellende. *De wereld haat Rusland* is de boodschap. De enige uitweg is te blijven volharden in hun patriottisme en te vertrouwen op de deskundigheid van hun autocratische leiders die er *alles* aan doen om hun

¹ Zie eindrapport van de onderzoekscommissie

leef-omstandigheden te verbeteren. De de optie dat het Russische volk bereid blijft om hun leider voor een volgende periode te volgen, lijkt steeds onwaarschijnlijker te worden.

Het volk gaat de straat op

Afgelopen week ging de bevolking van Sint Petersburg en Moskou de straat op om te protesteren tegen de toenemende invloed van Poetin op het steeds slechter wordende dagelijks leven

Joeri Michajlov in zijn Volvo. De horen-zien-zwijgenapjes op de poster staan voor de grote staatszenders (Rossija 24, Eerste Kanaal, NTV), die het protest allemaal negeren. Daaronder staat: 'Onafhankelijke Russische media?'. Op het spandoek: 'Nee tegen Platon'. © Arthur Bondar

Het volk heeft al verschillende keren aangegeven dat het Kremlin een andere koers moet varen dan steeds dominanter de autocratische oligarchie voor toveren. In de achterliggende periode waren demonstraties van vrachtwagenchauffeurs een eerste teken aan de wand. Eind augustus was een grote groep tractorbestuurders van plan de straat op te gaan om te protesteren tegen de verkoop van staatsboerderijen door corrupte ambtenaren aan schatrijke zakenlieden. Zij zouden in staat gesteld worden om die staatsboerderijen na onteigening te kunnen kopen. Door de verkoop, raakten ze hun rechten kwijt, omdat de verkoop door het corrupte justitiële systeem wettelijk is goedgekeurd. Door die dubbele corruptie worden duizenden werknemers in hun broodwinning bedreigd. De meeste boerenleiders werden opgepakt, mishandeld en verspreid van elkaar opgesloten. Ook 12

van de meest vooraanstaande vertegenwoordigers van de sympathiserende bond van vrachtwagenchauffeurs zijn opgepakt en mishandeld.

De staatsmedia bagatelliseren de strekking en effecten van die demonstraties en proberen met leuzen zoals “Nationale trots” de aandacht van het publiek af te leiden. De rode draad van hun betoog is dat het ontevreden volk trots moet zijn op wat hun ouders en grootouders voor hen hebben bereikt. Op die manier wordt de aandacht afgeleid van het feit dat de autocratische elites vinden dat bodemschatten van het land, persoonlijk bezit zijn en het staatsbudget niets meer of minder is dan *hun* portemonnee. Hoewel staatsmedia dit trachten te marginaliseren en actieleaders voor het gerecht zijn gedaagd wegens “activiteiten die strijdig zijn met de belangen van het volk”,² lijkt het er sterk op dat het sociale contract tussen het volk en hun leider aan erosie onderhevig is.

Ondanks de optimistische toon van de berichten die staatsmedia uitbraken om het volk te motiveren, stand te houden, verdwijnen elk jaar meer en meer dorpjes en steden van de kaart van Rusland. De achterblijvende mannen en vrouwen resteert een toekomst-arm bestaan zonder verdere scholing (de scholen worden door het gebrek aan kinderen gesloten), zonder medische zorg (lokale ziekenhuizen worden wegens geldgebrek gesloten) en in de nabije toekomst zonder pensioen (het reservefonds waaruit de pensioenen worden betaald, raakt door de enorme investering voor de strijdkrachten uitgeput). Rusland dreigt meer en meer te verzanden in een nationaal-depressieve psychose waarbij drank, narcotica, televisie en oorlog de enige medicijnen lijken te zijn voor de “Rus en Russin in de straat”.

Poetins greep, de Ideologische Triade

Maar Poetin heeft zijn Ideologische Triade nog om het volk te sturen en te leiden. Deze bestaat uit Autocratie, Orthodoxie en Staatsmedia. Zij promoten een niet ter discussie staande trouw aan de steunpilaren van het land, waarbij de bevolking wordt verdeeld in antagonisten. Een “Wij” - (patriotten van Poetin en “Ruslands eigen pad”) en een “Zij”-groep (“nationale verraders”, “vijfde colonne” zoals de protesterende tractor- en vrachtwagenchauffeurs, Europa, de Verenigde Staten en de rest van het verrotte Westen). De tijden van Lenin en Stalin zijn teruggekeerd.

De triade is er voorshands in geslaagd de binnenlandse weerstand in te dammen, doch de kansen om het buitenland met dezelfde instrumenten te misleiden, zijn miniem. Hoewel een groot deel van de internationale gemeenschap Putin’s permanente stroom van leugens doorziet, wordt hij *thuis* nog steeds niet daarop afgerekend. De kracht van de triade en vooral die van de Staatsmedia is nog te sterk. Zij slaagt er steeds weer in om het volk keer op keer te misleiden met verwrongen informatie, dubbelzinnige redeneringen en verdraaiing van feiten.

Toch lijkt zelfs Poetin in dubio te staan hoe lang zijn *leugenmachine* effectief blijft. Zijn wettelijke termijn eindigt in 2018 en hoe de zaken er dan voorstaan is nu nog niet te overzien. Desondanks zal hij er niet voor terugschrikken om net als in de achterliggende periode, een excuus te vinden om zijn constitutionele ambtstermijn te verlengen.

² Zie artikel “Schurkenstaat of niet”